

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/297/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1310209313
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1310209313.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudkýň JUDr. Dariny Kuchtovej a JUDr. Kataríny Javorčíkovej, v právnej veci žalobkyne: G. D., I. G. Q.. Č.. X, S., zast. advokátkou JUDr. Dagmar Kubovičovou, Nám. Biely kríž č. 3, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova ul. č. 48, Bratislava, zast. advokátom JUDr. Romanom Kvasnicom, o 466,68 eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 8. decembra 2011, č. k. 19C/94/2010-142, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že výpoveď žalovanej z 26. 10. 2009 zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ ktorú účastníci uzavreli dňa 11. 9. 1995, je neplatná, a že Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ z 11. 9. 1995 je platná. Ďalej súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 466,68 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a povinnosť počnúc dňom 1. 9. 2010 vyplácať žalobkyni sumu 116,60 eur mesačne, splatnú vždy k 15. dňu toho-ktorého mesiaca, od právoplatnosti rozsudku. Napokon súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania 2.907,35 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa bola zamestnankyňou žalovanej a od 1. 8. 1995 je v starobnom dôchodku. Dňa 11. 9. 1995 uzavreli účastníci konania Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ Touto zmluvou sa žalovaná zaviazala vyplácať žalobkyni doživotne sumu 3.515,- Sk mesačne, vždy k 15. dňu každého mesiaca, až do dožitia žalobkyne, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom žalobkyňa začala poberať starobný dôchodok. Žalovaná listom z 26. 10. 2009 v zmysle § 582 Obč. zák. vypovedala Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ s tým, že po uplynutí 3-mesačnej výpovednej lehoty, plynúcej od doručenia výpovede platnosť a účinnosť zmluvy sa skončí ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrťroka, t. j. dňom 31. 3. 2010. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba je dôvodná. Podľa súdu prvého stupňa žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti výpovede zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ a na určení platnosti tejto zmluvy v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. určením neplatnosti výpovede a platnosti uvedenej zmluvy sa totiž zmení právne postavenie žalobkyne, ktoré je t. č. ohrozené. Určením neplatnosti výpovede sa obnoví záväzkovo-právny vzťah medzi účastníkmi konania, s povinnosťou žalovanej platiť žalobkyni dôchodok. Určením neplatnosti

výpovede sa právne postavenie žalobkyne stáva právne istým aj pre vynútiteľnosť práva na peňažné plnenie. Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ je podľa súdu prvého stupňa zmluvou na dobu určitú, pretože v nej bolo dojednané, že právny vzťah medzi účastníkmi bude trvať doživotne, t. j. k zániku právneho vzťahu dôjde okamihom smrti žalobkyne. Ide teda o presne určenú dobu s jednoznačne určeným začiatkom a koncom, avšak jej trvanie je neurčité, ako to predpokladá ust. § 842 Obč. zák. Keďže v zmysle § 582 Obč. zák. možno vypovedať iba zmluvu dojednanú na dobu neurčitú, akou predmetná zmluva ako zmluva o dôchodku nebola, je výpoveď zo zmluvy neplatným právnym úkonom a predmetná zmluva je platná. Súd prvého stupňa nepovažoval za opodstatnenú námietku žalovanej, že predmetný záväzok zanikol z dôvodu nemožnosti plnenia v zmysle § 575 a nasl. Obč. zák. v súvislosti s § 27 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Toto ustanovenie totiž upravuje vzťahy banky navonok a netýka sa interných vzťahov banky, ako zamestnávateľa a zamestnanca. Skutočnosti, ktoré sú predmetom sporu, nie je možné podradiť pod pojem podnikanie banky, ktoré upravuje zákon o bankách. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobe vyhovel, určil, že predmetná výpoveď je neplatným právnym úkonom a predmetná zmluva je platným právnym úkonom. Súčasne súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 466,68 eur, ktorá predstavuje plnenie z Podporného dôchodkového fondu za obdobie od apríla 2010 do podania žaloby, t. j. do 28. 7. 2010 (4 mesiace x 3.515,- Sk = 14.060,- Sk = 466,68 eur). Ďalej súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť platiť mesačne žalobkyni sumu 116,67 eur (3.515,- Sk = 116,67 eur) ako plnenie si povinnosti, vyplývajúcej zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Súčasne navrhla, aby v prípade potvrdenia napadnutého rozsudku odvolací súd pripustil dovolanie proti svojmu rozhodnutiu na posúdenie otázky, či zmluva o dôchodku, uzavretá podľa § 842 Obč. zák., je zmluvou na dobu určitú a či sa na právne vzťahy založené zmluvou o dôchodku vzťahuje zák. č. 483/2001 Z. z. Uviedla, že predmetná zmluva je zmluvou uzavretou na dobu neurčitú, a preto ju mohla vypovedať v zmysle § 582 Obč. zák. Je podľa žalovanej právne neprípustný záver súdu prvého stupňa, že predmetná zmluva bola uzavretá na „presne určenú dobu, ktorej trvanie je neurčité.“ Ďalej vytkla súdu prvého stupňa, že hoci je bankou, súd prvého stupňa na vec neaplikoval § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou, § 27 ods. 8 a § 116 zák. č. 483/2001 Z. z. Súd prvého stupňa sa takto nevysporiadal s tým, že § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zák. č. 483/2001 Z. z. banke zakazuje pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Toto ustanovenie sa neobmedzuje iba na bankové činnosti, ale na všetky činnosti banky, ktoré sa dostali do rozporu so zákonom č. 483/2001 Z. z. Záväzok na plnenie zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ zanikol podľa § 575 ods. 1 Obč. zák., pretože plnenie z tejto zmluvy sa stalo nemožným, vzhľadom na § 27 ods. 8, § 116 a § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zák. č. 483/2001 Z. z. Výrok napadnutého rozsudku, ktorým jej bola uložená povinnosť platiť žalobkyni mesačne sumu 116,60 eur, počnúc dňom 1. 9. 2010, je v rozpore s § 154 ods. 2 O. s. p. Ďalej žalovaná v odvolaní poukázala na to, že žalobkyni chýba naliehavý právny záujem na určení neplatnosti výpovede a platnosti predmetnej zmluvy v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie na pojednávaní a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom z 25. 2. 2013 č. k. 6Co/73/2012-200. Týmto rozsudkom odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 466,68 eur. Ďalej odvolací súd uvedeným rozsudkom zmenil napadnutý rozsudok vo výrokoch, ktorými súd prvého stupňa a/ určil platnosť Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ z 11. 9. 1995, b/ určil neplatnosť výpovede žalovanej z tejto zmluvy, c/ uložil žalovanej povinnosť počnúc dňom 1. 9. 2010 vyplácať žalobkyni sumu 116,60 eur mesačne, tak, že žalobu v týchto častiach zamietol. Proti spomenutému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa a napadla ním výroky uvedené vyššie pod a/, b/, c/. Najvyšší súd SR rozsudkom z 31. 3. 2014 sp. zn. 3Cdo/253/2013 zamietol dovolanie, smerujúce proti výrokom pod a/, b/, teda proti výrokom, ktorými bola určená platnosť vyššie

uvedenej zmluvy, resp. neplatnosť výpovede žalovanej z nej. Najvyšší súd SR súčasne zrušil výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, v časti uloženia povinnosti žalovanej platiť žalobkyni mesačne sumu 116,60 eur, tak, že žalobu v tejto časti zamietol a zrušil tiež výrok o trovách konania. V rozsahu zrušenia najvyšší súd vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

To znamená, že výrok rozsudku odvolacieho súdu z 25. 2. 2013 č. k. 6Co/73/2012-200, ktorým odvolací súd potvrdil výrok napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni 466,68 eur, nebol napadnutý dovolaním a nadobudol právoplatnosť. Rovnako nadobudli právoplatnosť výroky, ktorými odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok v časti určenia platnosti spomenutej zmluvy a neplatnosti výpovede z nej tak, že žalobu v tejto časti zamietol. Dovolanie žalovanej smerujúce proti týmto výrokom rozsudku odvolacieho súdu totiž Najvyšší súd SR zamietol. V dôsledku toho zostal predmetom konania iba nárok žalobkyne na platenie sumy 116,60 eur mesačne počnúc dňom 1. 9. 2010.

Najvyšší súd SR v odôvodnení rozsudku z 31. 3. 2014 sp. zn. 3Cdo/253/2013 uviedol: „Vychádzajúc z obsahu zmluvy o dôchodku (čl. III. zmluvy „plnenie vo výške sumy podľa čl. II. (3.515,- Sk) bude povinný vyplácať mesačne vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu na jeho účet...počnúc mesiacom, nesledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok...“) dovolací súd dospel k záveru, že peňažné plnenie, vyplývajúce zo zmluvy o dôchodku, má povahu pravidelného, opakujúceho sa plnenia (§ 154 ods. 1 O. s. p.), ktoré plnenie bolo dohodnuté „doživotne“ a v nezmenenej výške po dobu trvania zmluvy, k splatnosti ktorého sa nevyžaduje ďalšia právna skutočnosť vzhľadom na vymedzenie doby trvania tohto plnenia (renty), preto podmienky v zmysle uvedeného ustanovenia pre priznanie opakujúceho sa plnenia zo zmluvy o dôchodku (doživotnej renty) sú v danom prípade splnené. Názor odvolacieho súdu, že pre priznanie v budúcnosti splatných mesačných splátok sa vyžaduje splnenie ďalšej právnej skutočnosti, ktorou je „dožitie“ žalobkyne, preto nemožno považovať za správny“.

Vzhľadom na tento právny názor dovolacieho súdu, ktorým je odvolací súd viazaný (§ 243d ods. 1 druhá veta O. s. p.), je napadnutý rozsudok vecne správny vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť platiť žalobkyni, počnúc dňom 1. 9. 2010 sumu 116,60 eur mesačne, splatnú vždy k 15. dňu toho-ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Pokiaľ ide o odvoláciu argumentáciu žalovanej, odvolací súd poukazuje na to, že Ústavný súd SR nálezom z 25. 4. 2012 sp. zn. II. ÚS 26/2012-33 v obdobnej právnej veci zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. 9. 2011 č. k. 6Co/49/2011-170 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V tomto náleze ústavný súd zaujal stanovisko, že možnosť vypovedania zmluvy o dôchodku neobstojí, pretože by bolo v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť. Preto je podľa ústavného súdu, v takýchto prípadoch vylúčené tento zmluvný typ ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Obč. zák. Súčasne ústavný súd uviedol i to, že dojednanie zmluvy o dôchodku „na doživotne“ je nepochybne treba považovať z hľadiska povahy tohto dojednania za dojednanie zmluvy na dobu určitú. Pritom ústavný súd v uvedenom náleze nevyslovil žiadnu pochybnosť o platnosti zmlúv o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s., ktoré Slovenská sporiteľňa, a. s. uzatvárala so svojimi zamestnancami (išlo o obsahovo zhodné zmluvy, a preto závery ústavného súdu možno vzťahovať i na prejednávajúcu vec).

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť platiť žalobkyni, počnúc dňom 1. 9. 2010 sumu 116,60 eur mesačne, splatnú vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p., v spojení s § 142 ods. 2 O. s. p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu. Každý z účastníkov konania mal totiž vo veci čiastočný úspech a neúspech. Žalobkyňa mala úspech v časti uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej sumu 466,68 eur a v časti uloženia povinnosti žalovanej platiť žalobkyni sumu 116,60 eur mesačne. Zároveň však nemala úspech v časti určenia platnosti zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného

dôchodkového fondu, resp. v časti určenia neplatnosti výpovede z tejto zmluvy. Naopak, žalovaná mala vo veci úspech, pokiaľ ide o určenie platnosti spomenutej zmluvy, resp. určenie neplatnosti výpovede z nej. Neúspech mala v časti sumy 466,68 eur a v časti renty 116,60 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.